

Dymytry

„Při hraní venku se vracíme na úplný začátek“

V kontextu české rockové scény už skupina Dymytry dosáhla téměř všeho, čeho se dosáhnout dá. U příležitosti svých dvacátých narozenin si 24. listopadu v pražské O2 areně nadělí dosud největší koncert a odškrtnou si tak splnění další pomyslné domácí mety. Pokouší však štěstí i na západ od našich hranic... Bilancování se ujal kytarista Jiří „Dymo“ Urban.

TEXT: PETR KORÁL

Dymytry letos slaví dvacet let existence. Jaký je to pocit? Věřil bys tenkrát, když jste začínali, že v roce 2023 budete pořád na scéně, notabene v pozici jedné z neúspěšnějších českých kapel?

Jako dneska si pamatuju, jak věšíme v domovském klubu Kain naši první, ručně malovanou plachtu Dymytry. Samozřejmě jsem si v duchu představoval, že jednou budeme hrát velké koncerty jako táta s Arakainem, ale realita na klubové scéně v roce 2003 tomu moc nenapovídala, ani velké rockové kapely tehdy na přelomu milénia neměly na různých ustláno. Takže o to víc si vážím toho, kam jsme to za těch 20 let dotáhli, protože přece jenom skupina v předatorských maskách hrající metal nemá moc předpokladů pro to, aby se stala masovou, a zvláště ne v Čechách. Určitě to bylo tím, že jsem vyrůstal po boku Arakainu, a následně pak mojí jasnou představou, jak by kapela měla znít a vypadat. A taky věřím, že v tom hrála

roli i moje diplomatická povaha, protože jsem dokázal najít a spojit takové muzikanty, kteří by se asi jen tak dohromady nedali, natož aby pak spolu vydrželi tak dlouho. (smích)

Od začátku jste používali masky. Čí to vlastně byl nápad? Neměli jste pochybnosti v tom smyslu, že vám někdo bude vyčítat, že byste se měli prezentovat především muzikou a texty, a neschovávat se za „výrazný vizuál“?

Vystudoval jsem Taneční konzervatoř Praha a v té době jsem už měl za sebou rok v komorním baletu Pavla Šmoka a taky první sezonu v baletu Národního divadla, takže jeviště, kostýmy, masky a celkově „výrazný vizuál“ mi byly hodně blízké. A bylo mi jasné, že pokud se máme odlišit od zbytku klubové metalové scény, musíme vypadat jinak než ostatní. První koncerty probíhaly s „bojovým líčením“, černým pruhem přes tvář, a k tomu jsem

si později vymyslel dokonce i pánské sukně. Jenže v klubových podmínkách bylo líčení dost nepraktické, a tak Proth přišel s nápadem masek. Oslovil jsem kamaráda, tehdejšího maskéra Národního divadla Jakuba Žida, jestli by nám nějaké neudělal. Slovo dalo slovo a jeho záliba v pěstování hmyzu se promítla do podoby prvních masek. Moc jsme si nelámali hlavu s tím, jak na to budou lidé koukat, naopak jsme to brali jako přídavnou hodnotu a samozřejmě taky trochu jako provokaci. Hlavně nebyť lidem jedno, protože maskáčové kapsáče, kěrky a dlouhé vlasy mělo 99 % kapel.

Nikdy se v kapele neobjevila úvaha, že „už toho bylo dost“ a šlo by to i bez masek?

Ta myšlenka už mě pochopitelně několikrát napadla, ale myslím, že na to ještě nejspíš nepřišel ten správný čas a ani ten správný důvod. Navíc se náš zpěvák vydal na sólovou dráhu, kde masku nepoužívá, takže bychom nechtěli motat

hlavy ani fanouškům, ani promotérům nebo pořadatelům. Ale život mnohokrát potvrdil, že „nikdy neříkej nikdy“, a tak o té variantě víme... Necháváme ji prozatím v záloze.

Když se tak ohlídeš zpět, co považuješ v celé dvacetileté historii za pomyslné klíčové momenty a jakých úspěchů si ty osobně nejvíc vážíš?

Za zlomový moment považuju naši první desku Nesor a hit Strážná věž. S ním přišel první velký fest Masters of Rock a hraní před 10 tisíci lidmi, a to

Jiří Urban, foto: Linda Orlik

Foto: Eulen Herz

i přesto, že bylo devět ráno v posledním den festivalu. Pak určitě musím zmínit první i druhé turné s Arakainem v letech 2014 a 2016, kde mimo jiné vznikl i další náš významný hit Žít svůj sen. No a v roce 2018 přišel náš první samostatný halový koncert s názvem Monstrum, který jsme vyprodali bez jediného

plakátu, a řekl bych, že jsme jim nastavili vysokou laťku naší pódiové prezentace, když jsme spolupracovali s vyhlášeným stage designérem Martinem Hruškou.

Jak bereš to, že dnes na Dymytry chodí většinou asi ještě víc lidí než na Arakain, který vám kdysi

pomáhal a kde hraje tvůj otec?

Já to tak neberu. Arakaini pro mě jsou a budou legendou s neskutečným repertoárem a obrovskou historií, která ovlivnila celou českou rockovou a metalovou scénu. S tátou máme krásnej vztah a naše hudební kariéry prožíváme spolu. Samozřejmě jsme mladší generace

a přistupujeme ke koncertům a show už trochu jinak než Kaini, takže když táta viděl náš první Monstrum koncert, celkem koukal. Ale určitě nám to přál a přeje všema deseti. V roce 2019 jsme pak vyprodali i O2 universum a díky těmto zkušenostem jsem mu mohl pomoci s koncertem ke 40 rokům Arakaiu taky v O2 universu.

Kohlmannslehnera si troufnu tvrdit, že naše tvorba a zvuk dostaly evropské rockové parametry. K tomu samozřejmě sledujeme, co se děje ve světě tvrdé muziky, skrze streamingové platformy jako Spotify, YouTube apod.

Před časem jste se rozhodli zkusit štěstí i v zahraničí, opatřit vaši

změnil názor, protože nevěřil v návratnost ztraceného času a energie. A poté nás tak trochu nechal ve štychu, když se vrhl do budování své sólovky, takže nám nezbylo nic jiného než se rozhodnout, co s vynaloženým úsilím a v neposlední řadě i s investicemi. Nakonec jsme se shodli, že bychom to přece jenom chtěli zkusit, protože milujeme muziku, kterou

Foto: Petr Klapper

Vždycky jste se snažili dělat metalovou hudbu relativně progresivně, s moderním zvukovým pojetím. Kde hledáte inspiraci v současnosti? A je to pro vás vůbec ještě důležité, nebo je podstatnější kvalita a nápaditost samotných písní?

Naštěstí už jsme si za těch 20 let vytvořili svůj styl a ty pomyslné mantinely našeho žánru jsme si nedávali nijak úzké, takže náš repertoár obsahuje jak čistě metalové věci, tak i docela křehké balady. A s příchodem našeho dvorního producenta Kristiana „Kohle“

hudbu anglickými texty a za účelem „expanze ven“ jste angažovali jiného zpěváka, který ovládá angličtinu lépe než váš stabilní frontman Protheus. Jak tato „dvojkolejnost“ funguje? A jak jste vlastně k Alenu Ljubičovi přišli?

Popravdě, není to úplně jednoduché. Dva zpěváci v jedné kapele jsou asi světový unikát a přináší to s sebou jak výhody, tak nevýhody, ale jen čas a fanoušci ukáží, jestli to bylo rozhodnutí správné. Nápad a pobídka najmout pro zahraničí druhého zpěváka přišly od samotného Prothea, který po první zahraniční tour

děláme, a věříme, že s ní můžeme oslovit fanoušky i v zahraničí. Požádali jsme našeho producenta, jestli by nám mohl někoho doporučit, a on nám představil sympatického chorvatského Němce s dobrou angličtinou a uhrančivou barvou hlasu! Tak jsme do toho šli.

Co si budeme povídat – je to poslední možnost, kdy máme ještě energii a potřebný entuziasmus vrátit se na úplný začátek a jezdit v dodávce, zadarmo, tisíce kilometrů po Evropě, a ještě v roli no name předkapely. Za pár let už bychom tohle určitě nepodstoupili. Ale i kdyby to snažení nakonec nevyšlo,

hřeje mě představa, že až budu starej, sednu si s manželkou u nás na zahradě, otevřeme si pivko a já s klidným svědomím pronesu: Mámo, tak jsem se o to alespoň pokusil... (smích)

Absolvovali jste už několik zahraničních turné. Jaké zkušenosti a poznatky vám to hraní venku dává?

Je to opravdu něco nového, osvěžujícího a zároveň napínavého! Jednak jsme v roli outsidersa, jednak evropská scéna má před našimi kulturáky přece jenom nesrovnatelný náskok, takže přijíždíš do nádherných rockových klubů s veškerým technickým vybavením a skvělým zázemím. Zatím jsme odjeli turné s kapelami Hämatom, Thundermother a Lordi. Žánrem jsme samozřejmě nejbližze Hämatom, takže u jejich fans máme zatím největší úspěch. A taky se nám podařilo natočit i několik společných relativně úspěšných písní s několika miliony poslechnů na Spotify.

Jak se k vám chovali třeba takoví Lordi, což je samozřejmě „velká“ kapela?

S Lordi to bylo vloni na podzim zatím asi nejintenzivnější turné, jednalo se o 23 koncertů v podstatě v jednom kuse. Celý listopad v dodávce, od Španělska přes Francii a Švýcarsko až po Německo, byl velká zkouška vytrvalosti a vůle, ale přátelství, skvělá parta a společný sen nám pomohly to ustát se ctí a ještě si to skvěle užít. Navíc ten pocit, když dostanete úplně nové publikum v Paříži nebo Barceloně na svou stranu, je, alespoň pro mě osobně, největší adrenalin a odměna. Co se týká samotných Lordů, kapela je krom Mr. Lordiho v podstatě složená z mladých muzikantů, kterým ještě nestačila sláva stoupnout do hlavy, takže byli opravdu moc fajn. Ono to taky bylo asi tím, že když jsi přes dva měsíce zavřený v jednom tourbusu s 15 lidmi, oceniš, že si můžeš promluvit nebo popít i s někým jiným. To si tady v Čechách moc muzikantů neumí představit, protože hrajeme v podstatě jen o víkendech, a když chceš, jsi za dvě tři hodiny doma ve své posteli.

Co je při hraní venku pro vás zcela jiné? Nebo se už dnes dá fungování tuzemského hudebního byznysu srovnat s tím západním?

Zcela jiný je přístup pořadatelů a také, jak už jsem zmínil, vybavenost a přizpůsobení klubů pro hudební akce, zvláště pak pro rockovou muziku. Ale i u nás se to za ta léta výrazně zlepšilo, a díky tomu, že máme svou domovskou produkční firmu ZL Production, která se o nás technicky také špičkově stará, už si tenhle komfort užíváme i tady. Nicméně je nutno říct, že vstupenky jsou tam výrazně dražší a kluby jsou tam často podporovány městy a Evropskou unií, takže mají z čeho brát a za co zvelebovat.

První anglicky zpívané album Revolt vám vloni vydala renomovaná firma AFM Records. S jakým úspěchem se nahrávka setkala a jak si vydavatel spolupráci s vámi pochvaluje?

Jelikož pracujeme na dalším albu pod stejným labelem, řekl bych, že firma je s námi spokojená. (smích) I když jsme tohle album vydali do doby covidové a dlouho se k němu nešlo žádným podporným turné, takže deska to tím pádem neměla úplně jednoduché. Evropský trh s festivaly a koncerty se totiž rozjel až v létě 2022, ale i tak se alba pár tisíc kusů prodalo a zaznamenalo také několik set tisíc zhlédnutí na YouTube, což není na debut vůbec špatné.

Dá se předpokládat, že hraní venku vám zatím moc peněz negeneruje, asi spíš naopak. Jak dlouho to „dotování“ z vlastní kapsy lze praktikovat?

Je to opravdu náročné. Zlí jazykové dokonce nesmyslně a nelogicky psali, že už nám Česká republika není dost dobrá a že nám jde jen o peníze, jenže opak je pravdou. Moc si vážíme naší české Dymytry rodiny a celé zahraničí je naše jedna velká investice, jedna velká útrata. Když chceš přijet a ukázat se s nějakou show, potřebuješ k tomu dobrý tým, ten musíš přivést auty, zaplatit a taky ho ubytovat. Každopádně naši sponzoři a vydavatelská firma AFM nám v tom dost pomáhají, a díky tomu to můžeme absolvovat. Aktuální jarní

tour s kapelou Hämatom už nedotujeme, navíc začínají chodit placené nabídky na zahraniční festivaly, takže se zdá, že je to na dobré cestě a přece jen to má smysl. Všechno ale bereme s velkou pokorou a hlavně si to snažíme užít, protože zážitky jsou nejvíc.

Zlí jazykové dokonce nesmyslně a nelogicky psali, že už nám Česká republika není dost dobrá a že nám jde jen o peníze, jenže opak je pravdou. Moc si vážíme naší české Dymytry rodiny a celé zahraničí je naše jedna velká investice, jedna velká útrata.

Koncem listopadu se chystáte velkolepě oslavit vaše kulaté narozeniny v největší tuzemské hale, tedy v O2 areně. Jak bude výroční koncert pojatý? A můžeš už prozradit nějaké speciality, které jeho návštěvníky čekají?

Dáme do toho veškerou naši zkušenost, zápal a kreativitu. Rockový koncert by měl být pořádná „šau“. (smích) Naše produkční firma má s O2 arenou velké zkušenosti, takže jsem klidný a už se nemůžu dočkat. Vypadá to totiž, že vše, co jsem si nakreslil na papír, půjde i realizovat... A taky doufám, že to s námi oslaví historicky největší počet Dymytry fanoušků společně s našimi kamarády z hudební branže. Zkrátka největší megakoncert, co jsme zatím dokázali předvést. Věříme, že tenhle kulturák naplníme! ☑